

De Heer Zelf is het Middelpunt

"Toen ging David van daar, en ontkwam in de spelonk van Adullam. En zijn broeders hoorden het, en het ganse huis van zijn vader, en kwamen daarheen tot hem af. En tot hem vergaderde alle man, die benauwd was, en alle man, die een schuldeiser had, en alle man, wiens ziel bitter bedroefd was, en hij werd tot overste over hen" (1 Sam. 22:1,2). "Blijf bij mij; vrees niet, want wie mijn ziel zoeken zal, die zal uw ziel zoeken; maar gij zult bij mij welbewaard zijn; zodat bij hem waren omtrent vierhonderd mannen" (1 Sam. 22:23).

De Heere heeft beloofd in het midden te zijn van hen die vergaderd zijn tot Zijn Naam. Hoe groot het verval ook is, hoe weinigen er ook zijn die rondom Hem vergaderen, Hij heeft beloofd in hun midden te zijn. De verzen uit 1 Samuël 22 geven hiervan een mooie illustratie.

David was de man die door God Zelf was uitverkoren om koning te zijn over Zijn volk. Maar het volk was van God afgeweken. Zij volgden de man van hun eigen keuze, terwijl de man die God Zelf uitgekozen had was verworpen en moest vluchten.

In vers 1 van dit gedeelte zien wij David in de spelonk van Adullam. Wij lezen hier over mensen die een verbinding met David hadden, wat zij meer op prijs stelden dan alle andere verbindingen. "Zij kwamen daarheen tot hem af". Sommigen waren benauwd. Zij verkeerden in moeilijkheden, maar zij kwamen bij David. Anderen hadden een schuldeiser of waren ontevreden. Zij vonden geen voldoening onder de regering van Saul, de man die het volk zelf verkoren had. Ook zij kwamen bij David.

Eendrachtig

Al deze mensen kwamen bij David, de man die God Zelf verkoren had om hoofd over Zijn volk te zijn. Het was maar een kleine groep. Zij leefden in een tijd van groot verval. Maar zij waren rondom hem vergaderd. Hij werd hun overste, hun aanvoerder. Hij was alles voor hen. De enige reden dat zij zo bij elkaar waren in de spelonk van Adullam, was, dat David daar was. Zij hadden allen een verschillend verleden, zij waren van verschillende afkomst. Toch waren zij eendrachtig bij elkaar. Sommigen verkeerden in moeilijkheden, anderen waren verbitterd, sommigen hadden een schuldeiser, anderen waren bitter bedroefd. Hoe konden zij zo eendrachtig bij elkaar zijn? Het antwoord is heel eenvoudig. Zij waren allen vergaderd rondom David en hij werd hun overste. Zij hadden allen één doel voor ogen. En zij hadden allen één aanvoerder. Alleen omdat David in de spelonk was, waren zij daar ook. Zo waren zij met elkaar verbonden en zo bleven zij bij elkaar. Velen van hen werden onder de leiding van David machtige mannen.

Het oog op de Heere gericht

Zo is het vandaag ook, wanneer gelovigen zich vergaderen rondom de Heere, in gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Zij houden hun ogen op Hem gericht en leren van Hem. Zij doen wat Hij van hen vraagt. Zij blijven bij elkaar en onder Zijn leiding worden gaven ontwikkeld tot zegen voor allen. Maar als hun ogen op elkaar zijn gericht en zij zich bezighouden met de ander, komen er moeilijkheden. Als hun ogen alleen op de Heere zijn gericht en als zij zich met Hem bezighouden, leven zij ook in goede harmonie met elkaar.

Een klein, zwak groepje

Zij waren bij David maar klein in aantal en zij waren zwak, een zwakke vertegenwoordiging van het volk van God. Maar zij vergaderden zich rondom David, die God Zelf had aangewezen als het middelpunt, als hoofd van Zijn volk. Zij waren in de Geest één met hem en wisten dat zij zijn goedkeuring hadden. Zo werden zij rijk gezegend. Zij verzamelden zich rondom hem die God Zelf had aangewezen, rondom wie het hele volk behoorde samen te komen.

De tegenwoordigheid van Christus

Er is veel overeenkomst tussen die tijd en de onze. Het volk van God volgt de man van eigen keuze. De mensen bepalen zelf hoe zij willen samenkomen. Maar Christus is nog altijd de Man die God Zelf heeft uitverkoren. Hij is het Hoofd en het Middelpunt van Gods kinderen. Zij moeten rondom Hem samenkomen. Hij wil hun de zegen van Zijn tegenwoordigheid in hun midden geven.

Misschien zijn zij maar gering in aantal, maar zij zijn vergaderd rondom het Hoofd dat God Zelf aangewezen heeft voor heel Zijn volk. En het Woord van de Heere geldt voor hen, zoals de woorden van David golden voor degenen die bij hem kwamen: "Blijf bij mij, vrees niet... gij zult bij mij welbewaard zijn" (1 Sam. 22:23).

G.A. Weise

(Uit een toespraak, gehouden tijdens een conferentie in Chicago, november 1951)

